

GLASILO

DELOVNEGA KOLEKTIVA LIP BLE D

LETO XIII

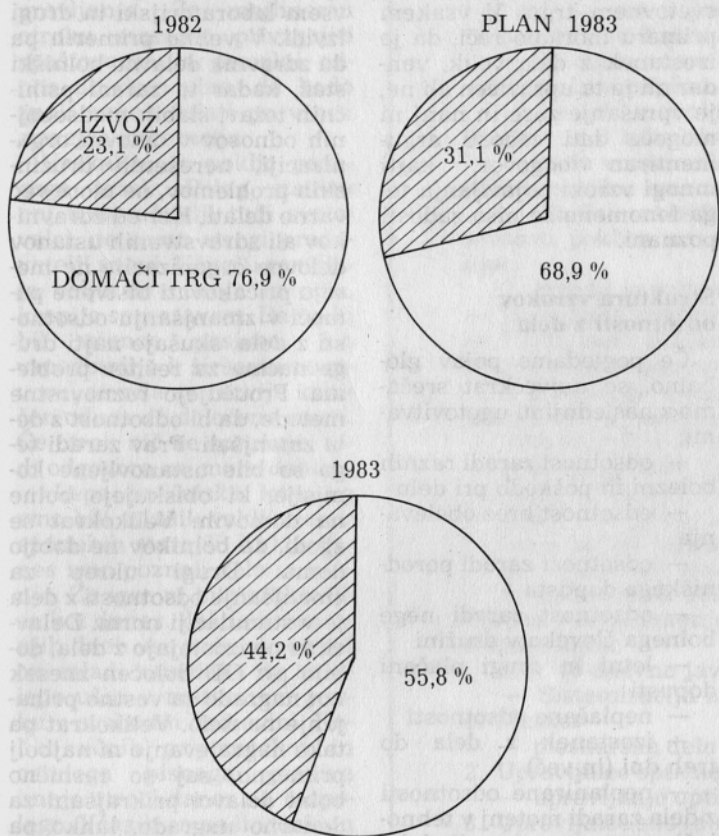
PONEDELJEK, 19. SEPTEMBRA 1983

ŠT. 9

Struktura izvoza 83

Nekaj podatkov o gibanju izvoza v prvem polletju 1983 ste lahko prebrali že v prejšnji številki Glasila, zato navajam še nekaj dodatnih podrobnosti o gibanju izvoza v osmih mesecih tega leta.

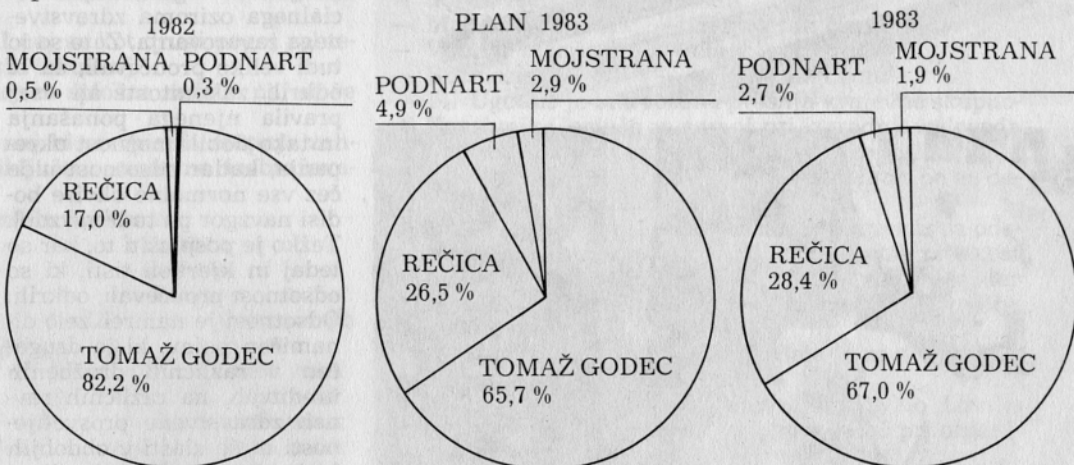
Delež izvoza v celotni realizaciji DO

Primožič

Struktura izvoza po TO

Ker je TO Rečica v tem letu močno povečala izvoz, je strukturni delež TO Tomaž Godec manjši, čeprav je tudi ta TO povečala izvoz v primerjavi z letom 1982 oz. s planom 1983.

Struktura izvoza po izdelkih

	1982	Plan 1983	1983
— opažne plošče	71,2 %	54,3 %	61,9 %
— notranja vrata	13,2 %	24,5 %	26,3 %
— pohištvo	11,0 %	11,4 %	5,0 %
— sestavljive police	—	4,2 %	2,4 %
— vhodna vrata	0,5 %	1,1 %	0,2 %
— žagan les	3,9 %	2,7 %	2,0 %
— stolice TIP-TAP	0,2 %	1,8 %	1,7 %
— razno	—	—	0,5 %

Zračni posnetek temeljne organizacije Tomaž Godec Boh. Bistrica in njene okolice

Troslojna lesena plošča vse bolj uporabna v gradbeništvu

Troslojna lesena plošča (Bled plošča) je v dvaindvajsetih letih proizvodnje in uporabe postala že nepogrešljiv element v gradbeništvu. V vseh teh letih je doživljala stalen razvoj, izboljšave ob redni dnevni kontroli kvalitete in si tako pridobila visoke ocene tako doma kot v tujini.

Poleg tega, da zadovoljuje vse zahteve sodobnega opaženja, jo odlikujejo še posebej njene

ugodne mehansko-fizikalne lastnosti. Prav zato skušamo njeno uporabnost v gradbeništvu čim bolj razširiti.

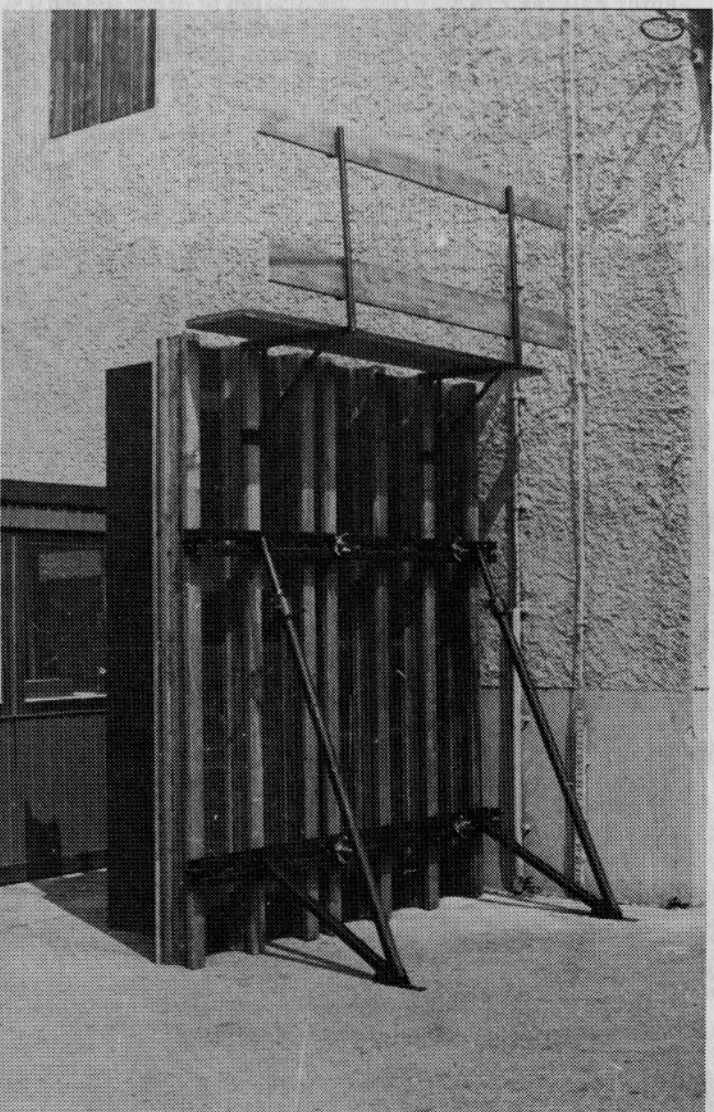
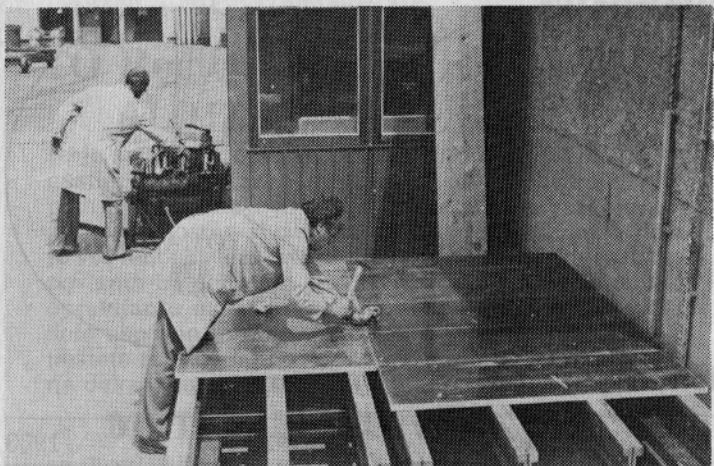
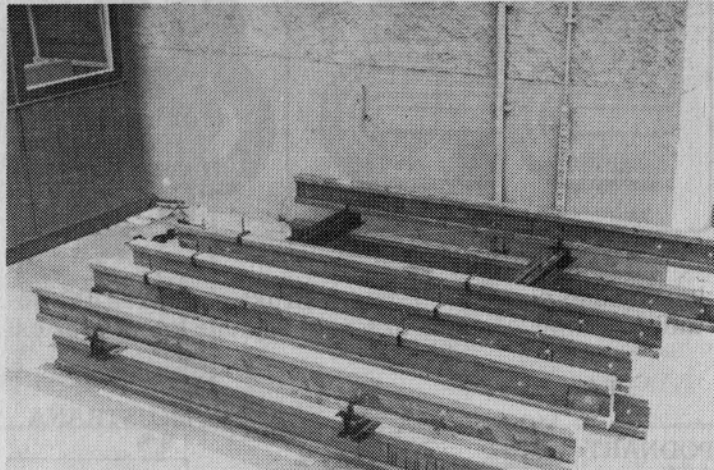
Široka razvojna naloga, ki smo si jo zadali v našem projektivnem razvojnem biroju je že prinesla nove rešitve uporabnosti oz. vključevanja v gradbeništvu.

Tokrat pa vas bomo v kratkem informirali o novem načinu vključevanja plošč pri opaženju o no-

vem opažnem sistemu LIP Bled — Gradis.

Pri opaženju je naša plošča predvsem močno zastopana pri izdelavi vidnih betonov, največ pa pri izdelavi AB plošč. Vendar pa se vse bolj kaže težnja in želja, da bi se močnejše vključila tudi v opaže za stene.

Da bi izdelavo takšnih opažev kar najbolj poenostavili oz. racionalizirali, smo že v lanskem letu razvili lesen opažni nosilec I-23, letos pa še dodatni nosilec I-20. Izredno uporabnost takšnih nosilcev je potrdil tudi letošnji mednarodni gradbeni sejem BAUMA V Münchnu.

Primer sestave opaža za steno

Odsotnost z dela zaradi poškodb in bolezni

Odsotnost z dela je že od nekdaj pomemben, včasih celo odločujoč faktor za produktivnost in finančno uspešnost v delovnih organizacijah in organizacijah socialnega oziroma zdravstvenega zavarovanja. Zato so jo tudi veliko proučevali, da bi odkrili zakonitosti ali vsaj pravila njenega ponašanja in tako dobili možnost ukrepanja, kadar odsotnost uide čez vse normalne okvire bodisi navzgor pa tudi navzdol. Težko je posplošiti to, kar so tedaj in kjerkoli tisti, ki so odsotnost proučevali, odkrili. Odsotnost je namreč zelo dinamičen pojav, ki je drugačen v različnih družbenih ureditvah, na različnih ravneh zdravstvene prosvetljenosti in še zlasti v obdobjih hude brezposelnosti ali v razmerah, ko primanjkuje delavcev. Zavisí predvsem od zdravstvenega stanja med aktivnimi zavarovanci in od organiziranosti zdravstvene organizacije in od družbene ureditve. Ne glede na vse našete posebnosti pa je dejstvo, da odsotnost z dela v Evropi na splošno narašča in je praviloma večja tam, kjer je višji življenjski standard in kjer delavci ne čutijo strahu, da bi zaposlitev izgubili. Pri nas smo se tega problema dosti zgodaj zavedli, saj na splošno in v primerjavi z nekaterimi drugimi državami porast ni pretirano velik in nagel, čeprav pomeni za naše gospodarstvo velike izgube v nacionalnem dohodku in zelo velike stroške, ki jih imajo pri tem skupnosti zdravstvenega zavarovanja. Po najnovejših podatkih je v Jugoslaviji zaposlenih več kot 5.200.000 delavcev. To je velika armada delavcev, ki lahko pravilno angažirana pri svojih nalogah dá družbeni skupnosti odgovarjajoči proizvod, da s svojim doprinosom jača našo materialno bazo in ustvarja pogoje za vsestranski družbeni napredek. Vendar pa sodeč po podatkih, ki se pojavljajo v informativnih sredstvih, ta armada delavcev ni sposobna nam dati tega, kar se od nje pričakuje. Že podatek, da vsak peti zaposleni delavec (torej približno 1.000.000 delavcev) vsak dan ne pride na delo, kaže na to, da noben dan ne dosežemo možnega obsega proizvodnje in da zaradi tega zelo povečujemo razne stroške proizvodnje,

Prav tako razvijamo nov opažni sistem ob mentorstvu in sodelovanju Gradisa. Seveda pa se pri tem zavzemamo, da ne bi izdelali popolnoma novega sistema. Tako kovinski sekundarni del opaža predstavljajo kovinski elementi gradis, KO Maribor, seveda z določenimi dopolnitvami, spremembami in poenostavitvami. Leseni del pa sestavljajo naše plošče in opažni nosilci.

Sistem opaža za plošče in stene smo že praktično razvili in predstavili tudi na letošnjem zagrebškem jesenskem velesejmu. Seveda bo nadaljnji razvoj

zahteval še veliko dela pri izdelavi tehnične dokumentacije, pa tudi pri razširjanju uporabnosti sistema (plezajoči opaži, opaži v krivini, itd.).

Prepričani smo — in to je predhodna strokovna ocena gradbenikov tudi potrdila — da pomeni sistem koristno novost v opažarski tehniki. Upamo, da bo naše prepričanje potrdil tudi Zagrebški velesejem. In nenazadnje opažni sistem omogoča kompletnost naše ponudbe tako na domačem kot na tujem trgu.

To pa je v zaostrenih pogojih gospodarjenja še kako pomembno.

MIMO

vključujoč tudi družbeni dohodek in da proizvod s tem izgubi konkurenčnost na svetovnem trgu. V vsakem primeru moramo reči, da je izostanek z dela velik, vendar ali je ta upravičen ali ne, je vprašanje zase in nanj ni mogoče dati zadosti argumentiran odgovor, kajti mnogi vzroki pojavljanja tega fenomena še niso zadosti poznani.

Struktura vzrokov odsotnosti z dela

Če pogledamo pojav globalno, se največkrat srečamo z naslednjimi ugotovitvami:

- odsotnost zaradi raznih bolezni in poškodb pri delu
- odsotnost brez obolevanja
- odsotnost zaradi porodiškega dopusta
- odsotnost zaradi nege bolnega človeka v družini
- letni in drugi plačani dopusti
- neplačane odsotnosti
- izostanek z dela do treh dni (in več)
- neplanirane odsotnosti z dela zaradi motenj v tehnološkem procesu zaradi slabe organizacije, ko delavce nekega obrata spustijo domov, ker nimajo kaj delati.

Kakor je razvidno iz tega naštevanja, se največkrat srečujemo z odsotnostjo zaradi različnih vrst bolezni, pri katerih odzamejo velik procent porodiški dopusti. Številne so tudi odsotnosti z dela zaradi nege družinskega člana, posebno predšolskih otrok. Ostale odsotnosti z dela so odsotnosti zaradi bolezni in tako imenovanih namišljenih bolezni. Prav tej zadnji vrsti bolezni je treba posvetiti posebno pozornost. Na odsotnost zaradi pravih bolezni pravzaprav ne bi smeli imeti pripomb, vendar se vseeno moramo vprašati, kaj smo storili na področju preventive, da bi bilo teh odsotnosti (vsekakor jih je največ) čimmanj. Vsak človek ima pravico, da je zdravniško pregledan, ali če je bolan, da se zdravi. Nekateri pa to pravico izrabljajo tako, da zaradi namišljene bolezni izostanejo z dela, od zdravnika pa prinesejo v delovno organizacijo potrdilo, da so bili pri zdravniku.

Zdravnik splošne prakse ne more vedno z gotovostjo preценiti ali je nekdo »na-

mišljeni bolnik« ali ne. Za tako ugotovitev so potrebni specialistični pregledi, predvsem laboratorijski in drugi izvidi. V veliko primerih pa da zdravnik delavcu bolniški staž, kadar ta zaradi psihičnih težav, slabih medsebojnih odnosov v delovni organizaciji, nerešenih družinskih problemov, ne more več varno delati. Ker od zdravnikov ali zdravstvenih ustanov delovne organizacije ne morejo pričakovati bistvene pomoči v zmanjšanju odsotnosti z dela, skušajo najti druge načine za rešitev problema. Proučujejo raznovrstne metode, da bi odsotnost z dela zmanjšali. Prav zaradi tega so bile ustanovljene komisije, ki obiskujejo bolne na domovih. Velikokrat se zgodi, da bolnikov ne dobijo doma. Drugi ukrep za zmanjšanje odsotnosti z dela je v stimulaciji norm. Delavci, ki ne izostajajo z dela, dobijo pri OD določen znesek kot nagrado za vestno prihajanje na delo. Velikokrat pa tako nagrajevanje ni najbolj primerno, saj so resnično bolni delavci prikrajšani za denarno nagrado, lahko pa tako nagrajevanje privede tudi do tega, da zaradi nagrade oboleli delavci hodijo na delo in s tem povečujejo možnost nezgod pri delu in s tem poškodbo, ki lahko privede do trajne invalidnosti delavca.

Bolniški stalež pa je tudi pogostokrat ventil ob kriznih obdobjih, ob raznih potrebah in težavah, ki jih delavci imajo. Ne smemo se zadovoljiti z ugotovitvijo, da je bolniški stalež v DO »normalen«, ker se marsikje pri »normalnem« staležu dogaja, da nekaj delavcev stalno izkorišča solidarnost, iz katere se pokrivajo stroški zdravstvenega zavarovanja, drugi delavci pa morda zaradi izostrenega čuta odgovornosti ali tudi iz bojazni za zmanjšani OD, hodijo na delo, ko bi bilo za njihovo zdravje in razvoj bolezni bolje, da bi šli v bolniški stalež.

V evropskih zahodnih državah se šteje, da je normalno, če bolniški stalež ni večji od 3 % in če povprečno vsak delavec izgubi zaradi bolezni v enem letu 8 dni. Po zahodnoevropskih merilih je torej naš bolniški stalež, ki ima celo trend nadaljnega na-

(Nadaljevanje na 4. strani)

Šolsko je leto spet novo začeto

Prvega septembra so šolska dvorišča, hodniki in učilnice znova zaživele. Šolski zvonec je spet povabil prvošolčke, ostale osnovnošolce in dijake k šolskemu delu.

Počitnice so minile. Otroci so jih preživeli tako ali drugače: nekateri ob morju, drugi na planinah in kmetijah. Nekateri so porabili proste počitniške ure za svoje kojničke, razne igre ter športne panoge.

Z novimi močmi bodo naši otroci reševali nove in težje naloge, odkrivali nova in neznan področja iz življenja in dela. Usposabljali se bodo za različne poklice, kajti šola je resno pripravljana za življenje. Otroci so naša prihodnost in zato je prav, da jim nudimo kar največ, da izpopolnjujemo učno-vzgojne metode, da vpletamo v šolske programe tudi samoupravljanje. Že majhnemu otroku moramo privzgojiti spoštovanje in pravilni odnos do domovine, da bodo znali nekoč delati po vzoru starejše generacije.

Vsekakor je poklic pedagoga težak. Poleg staršev naj bodo učitelji tudi svetovalci, ne samo strogi predavatelji snovi. Učitelji razvijajo voljo do učenja in dela, krepijo samozavest. Da ne bi bil učenec pasiven, jih vzpodbudijo k širšemu pogovoru, seveda se razvije kritičen odnos do določene snovi. Če otrok nič ne sprašuje, tudi odgovora ne more dobiti.

»Lepa so šolska leta, ko smo bili mladi!« vzklikajo ob spominih starejši. Kakor danes smo poznali delo in učenje. Za igre ni bilo toliko časa kot danes. Žal se v današnjih dneh vse premalo otroci oz. mladi zavedajo, da se je lepo učiti v materinem jeziku v svobodni domovini. Koliko učnih pripomočkov in ostalega pisnega gradiva imajo otroci danes na razpolago. Včasih so naši starši in stari starši poznali tablico, kredo in udarce. Mnogi niso niti šolskega pouka mogli obiskovati zaradi revščine in pomanjkanja denarja.

Prav je, da starši in učitelji vedo, da je otrok nekaj najlepšega oziroma naš zaklad. V svoji radovednosti in z bistrim spominom se bo ob naši pomoči naučil mnogo dobrega in koristnega. Pravilno pa mu moramo znati pomagati in mu svetovati. Naš pokojni predsednik Tito je z veliko ljubeznijo govoril otrokom (1947. leta ob otvoritvi mladinske proge Šamac – Sarajevo): »V šolah se morate oborožiti z znanjem, ki vam bo omogočilo, da boste jutri še bolj koristili domovini. Nova Jugoslavija hoče imeti umno mlado pokolenje, vsestransko vzgojeno in izšolano.«

Otroci so naše upanje, ponos in nenavsezadnje: zanje delamo, da jim bo nekoč lepo in da bodo pogumno dalje gradili socialistično samoupravno pot.

Naj bo šolsko leto na novo začeto čim bolj uspešno, da bodo probleme znali reševati, ko se bodo pripravljali za delo in življenje.

Vesna

Sklepi samoupravnih organov

Delavski svet TO Tomaž Godec Boh. Bistrica (31. 8. 1983)

1. Potrdil je prekoračitev investicije II. faze rekonstrukcije proizvodnje opažnih plošč s prvotno predračunsko vrednostjo 68.378.000 din in ugotovljeno prekoračitvijo 22.375.000 din ter z novo predračunsko vrednostjo 90.753.000 din, ki je družbeno ekonomsko upravičena.

2. Sprejel je razpisne pogoje za posredna dela z naslednjimi predlaganimi spremembami in dopolnitvami:

— Za deli skladiščnik repromateriala in skladiščnik repromat. — sušilničar, naj se kot drugi pogoj zahteva IV. st. in 1 leto delovnih izkušenj.

— Delo skl. rezervnih delov naj se iz V. st. spremeni v IV. st. in 1 leto delovnih izkušenj.

— Delo vodja kotlovnice in kompresorske postaje naj se iz IV. st. spremeni v V. st. in 6. mes. del. izkušenj.

— Deli mehanik III in električar III naj se iz III. st. spreminita v IV. st.

— Pri delih mehanik I in II naj se zahtevane izkušnje glasijo: »na ključavničarskih delih, vzdrževanju pnevmatik in hidravlike.«

— Za delo varilec I naj se zahteva atest za varjenje visokotlačnih naprav.

— Za delo tehnolog I naj se kot drugi pogoj zahteva V. st. in 3 leta delovnih izkušenj.

— Delu vodja oddelka za splošne zadeve naj se še doda »tehnične smeri«.

— Za delo snažilka naj bi se vpisala stopnja zahtevnosti poklica oz. »zaključeno osnovno izobraževanje«.

3. Potrdil je pripravniško prakso za:

— II. st. zaht. poklica 3 mesece

— III. st. zaht. poklica 4 mesece

— IV. st. zaht. poklica 5 mesecev

4. Potrdil je dosežanje kvalifikacije, dosežene po starih sistemih izobraževanja:

— interna polkvalifikacija PK x II. st. zaht. pokl.

— poklic z izobraž. do 18 mes. = II. st. zaht. pokl.

— poklic z izobraž. do 2 leti = III. st. zaht. pokl.

— poklic z izobraž. do 3 let = IV. st. zaht. pokl.

— dvoletna administr. = IV. st. zaht. pokl.

— delovodska ali visokokvalif. VK=V. st. zaht. pokl.

5. Sprememba 129. člena statuta TO TOMAŽ GODEC se v nespremenjeni obliki posreduje v sprejem na referendumu.

6. V 15-dnevno javno obravnavo se posreduje:

— Sistemizacija novih del in nalog, in sicer:

1. Pleskar 2200 ur

— pleskarska dela 2200 ur

2. Upravljalca optičnega rezalnika 600 ur

— upravljanje optičnega rezalnika 600 ur

3. Upravljalca stiskalnice HAPA 400 ur

— upravl. stiskal. HAPA 400 ur

4. Upravljalca hidravličnih škarij 400 ur

— upravl. hidr. škarij 400 ur

— Povečanje števila ur na delu mehanik III za 5500 ur, na nalogah:

● sestava in montaža izdelkov za 2500 ur

● narez na listni žagi za 3000 ur

7. Sprejme se prestrukturiranje del voznik viličarja v kovinskem obratu in mehanik III v novo delo — voznik viličarja — mehanik III z 2200 urami.

8. Potrdil je predlog novih akontativnih cen za žamanje in sekance, ki jih dobavljamo Celulozi Medvode. Za drugo polletje 1983 je potrdil sledeče dogovorjene cene:

— žamanje 1.155,00 din/prm

— sekanci 1.039,00 din/prm

Dodatno je potrdil še udeležbo dobaviteljev v dohodku Celuloze Medvode za prvo polletje 1983 na že dobavljene količine, in sicer:

za žamanje 45,53 din/prm

za sekance 40,97 din/prm.

9. Sprejel je sklep o povišanju cen za:

— lesno moko 13,00 din/kg

— žamanje za predelavo 1.155,00 din/prm

v bodoče pa naj velja cena, ki se uporablja v okviru SOZD GLG Bled.

Žamanje za odkup pri razrezu 780,00 din/prm,

žamanje za kurjavo pa naj ostane po nespremenjeni ceni 600,00 din/prm.

Navedene cene veljajo od 1. 9. 1983 dalje.

10. Na podlagi predloga strokovnega kolegija TO je sprejel sklep, da konstanta za B grupo ostane nespremenjena ter se večje odstopanje od 5 % med A in B skupino daje iz meseca v mesec v rezervo, in sicer za slabe mesece za konec leta ter neizkoriščeno rezervo — poračun po 23. členu.

11. V smislu 105. člena Pravilnika o osnovah in merilih za razporejanje čistega dohodka ter o delitvi sredstev za osebne dohodke v TO TOMAŽ GODEC in z ozirom na ukinitve proizvodnje ISO-SPAN zidakov se opravijo naslednje prerazporeditve:

a) Bijol Franc se začasno prerazporedi na dela in naloge tehnologa I v oddelku priprave proizvodnje,

b) Črnko Jože se začasno prerazporedi na opravljanje del in nalog »gasilec-čuvaj« in »vratar« v oddelku za splošne zadeve,

c) Kusterle Ferdinand se razporedi na opravljanje del in nalog »pomočnik upravljalca Cepilke 1100« v obratu mehanske predelave lesa.

Prerazporeditve veljajo od 1. 9. 1983 dalje.

12. Člani DS so bili seznanjeni z zapisnikom organov uprave za notranje zadeve Kranj o opravljenem pregledu glede zavarovanja družbenega premoženja. Pregled je bil opravljen dne 28. 7. 1983.

Opraviljanje ugotovljenih pomanjkljivosti je že v teku.

13. Razpiše se referendum za sprejem sprememb 129. člena statuta TO TOMAŽ GODEC Boh. Bistrica, za dne 11. 10. 1983.

V komisijo za izvedbo referenduma je imenovan

— Malej Metod — predsednik

— Kožar Franc — namestnik predsednika

— Šorli Peter — član

— Mandelc Francka — namestnik člana

— Vidmar Marija — član

— Rozman Marija — namestnik člana

14. Ugodno je bila rešena prošnja krajevne skupnosti Koprivnik-Gorjuše za pomoč pri izgradnji vodovoda na Gorjušah. Delavcem iz Gorjuš, ki so zaposleni v naši TO se za delo pri izgradnji vodovoda odobri po en delovni dan izredno plačanega dopusta.

15. Prošnja Gasilskega društva Srednja vas za odobritev brezplačnega razreza cca 30 m² lesa se zaenkrat ne more ugodno rešiti, ker zaradi remonta v žagi ter prezasedenosti te usluge ne moremo izvršiti do sredine meseca oktobra.

16. Gasilskemu društvu Boh. Bela je za dobitek na srečeloyu odobril 1 nočno omarico ANNA.

17. Člani DS so bili seznanjeni z zahvalo Lovske družine Boh. Bistrica za materialno pomoč pri organizaciji lovske veselice.

Delavski svet TO Podnart (31. 8. 1983)

1. Dejansko stanje žaganega lesa bo ugotovljeno 30. 9. 1983;

2. Komisija za odpis naj stroje in naprave, ki jih TO ne rabi odproda;

3. Delegati so z javnim glasovanjem enoglasno imenovali Ravnik Jureta, dipl. ing. za individualnega poslovnodnega organa TO za dobo 4 let;

4. OOS TO mora pripraviti predlog za člana DS DO, ker Ravnik Jure ne more biti več član DS DO. Nadomestne volitve bodo 11. 10. 1983;

5. Potrdil je samoupravni sporazum TOZD Zdravstveni dom Radovljica o neposredni svobodni menjavi dela in aneks za leto 1983. Pooblaščen zdravnik za naše delavce je dr. Praprotnik Metka. Navedeni samoupravni sporazum bo podpisal Ravnik Jure;

6. Potrdil je nove akontativne cene za žamanje in sekance, ki jih dobavljamo v Celulozo Medvode in Lesonit Ilirsko Bistrico. Prav tako je potrdil tudi udeležbo dobaviteljev v dohodku Celuloze Medvode za I. polletje na že dobavljene količine;

7. Potrdil je nove cene za žagovino 50,00 din/prm, butarice 80,00 oz. 50,00 din/1 kom, lesne ostanke za zaposlene 300,00 din/prm in za ostale 600,00 din/prm ter lesne ostanke listavcev 650,00 din/prm. Nove cene za žagovino in butarice veljajo od 15. 8. 1983, za lesne ostanke pa od 1. 9. 1983;

8. Razpisal je referendum za sprejem popravkov statuta TO. Referendum bo predvidoma 11. 10. 1983. Za izvedbo referenduma je imenoval komisijo v sestavi: Langus Branko, predsednik, Perič Danica, član in Prevec Ivanka, član;

9. DS soglašajo, da se izvrši remont na polnojarmeniku na Žagi Begunje v takšnem obsegu kot ga je obrazložil vodja vzdrževanja in investicij. Predvidena vrednost najnujnejših popravil znaša ca. 250.000 din;

10. Kleindienst Franc, zaposlen na delih in nalogah vzdrževalca prosi za soglasje za dopolnilno dejavnost. Delegati so reševanje prošnje odložili do prihodnje seje. V tem času se bodo strokovne službe posvetovala s Kleindienst Francem in ugotovile ali bo dopolnilna dejavnost vplivala na redno delo v TO;

11. Lovska družina Bohinjska Bistrica se je pismeno zahvalila za materialno pomoč pri organizaciji lovske veselice in nam želi veliko delovnih uspehov.

Odsotnost ...

(Nadaljevanje z 2. strani)

raščanja, previsok. Nekaj opravičila je v tem, da smo pri nas uspeli zaposliti prav vse, tudi tiste, ki so slabotni in kronično bolni in zelo visok odstotek žensk. Povsod tam, kjer imajo polno zaposlenost, je bolniški stalež visok, saj delavci nimajo strahu, da bi izgubili delo in spričo čedalje višjega standarda tudi bolj skrbijo za svoje telesno zdravje in kondicijo in niso več pripravljene prenašati bolečin in nevšečnosti ter se več zatekajo v ambulante in stalež.

Izkušnje doma in po svetu so pokazale, da poškodbe in bolezni niso enakomerno razporejene. So delavci, ki se pogosto poškodujejo in so kar naprej v bolezenskem staležu, so pa k sreči tudi delavci, ki varno delajo in zdravi dočakajo starostno upokojitev. Kako zanimiva in izživajoča je ugotovitev v zahodnem svetu, da ima samo 1/3 delavcev kar 4/5 vseh odsotnosti z dela, da je torej obolenje osredotočeno na razmeroma majhno skupino delavcev, katerim pa bi morali posvetiti vsestransko skrb. V kapitalističnem svetu smatrajo za dokazano, da je velika korelacija med višino nadomestila za plačo in bolezenskim staležem. Če oboleli delavec dobi v času bolovanja prav tak OD oziroma na-

domestilo za plačo kot njegovi delovni tovariši, ki se mučijo na delu, je to vsekakor huda skušnjava, da bi izkoristili vse možnosti, da bi prišel v bolniški stalež. Tudi pri nas je razmeroma visoko nadomestilo za plačo ob bolovanju, še posebej za tiste delavce, ki si v času bolovanja uredijo kakšno pridobitno delo zunaj tovarne. Zdravniki so proti takim bolnikom brez moči, ker so najhujši izkoriščevalci že toliko zdravstveno poučeni, da poznajo znake obolenj. Če torej zdravniku zatrjujejo, da »se ne čutijo sposobne« za delo, zdravniku na preostane drugega, kot da želji zadosti ali pa s podrobnimi laboratorijskimi in specialističnimi pregledi le dokaže bolniku, da lahko kljub slabemu počutju opravlja delo. Tako dokazovanje pa praviloma traja dalj časa kot bolniški dopust po želji »bolnika«. Današnja diagnostika je pač zamotana, na mnoge preiskave je treba čakati, mnoge preiskave, zlasti kemične in bakteriološke pa tudi same po sebi lahko trajajo več dni. Tako dokazovanje je zelo drago, neprimerno dražje kot nadomestilo za plačo. Eden od preizkusov zmanjšati procent odsotnosti z dela je tudi dajanje nagrad ali pohval. Tudi v inozemstvu imajo ponekod navado, da javno pohvalijo te, ki niso niti enkrat болоvali v celem letu. Taki delavci dobijo ponekod na-

gradu ali participacijo pri dobičku ali jim primaknejo kakšen dan več dopusta. Seveda so te nagrade bolj simbolične in pomenijo bolj priznanje za vestno delo kot bistveno povečanje osebnega dohodka. Težko je pri tem nagrajevanju potolažiti tiste, ki so sicer vestni in marljivi, pa jih je bolezen prizadela.

Zaradi teh zamer, pa tudi zato, ker imajo take nagrade le kratkotrajni pozitivni učinek na bolezenski stalež, se nagrajevanje za zdravje opušta. Bolezni so velikokrat pogojene s škodljivostmi in nevarnostmi pri delu. Če je vzročna zveza med delom, ki ga kdo opravlja in nastankom bolezni očitna, je to poklicna bolezen. Razumljivo je, da za poklicne bolezni v celoti odgovarja DO in zato tudi DO plačuje nadomestilo za plačo obolelemu delavcu. Malo manj je opredeljena odgovornost DO pri poškodbah pri delu. So namreč tudi primeri, ko so razlogi za poškodbo pri delu

zunaj tovarne. Delavec na primer prinese že na delo utrujenost in neprespanost, pride na delo z »mačkom« ker je prejšnji večer popival ali ima doma prepire in pride na delo zaskrbljen, nadalje je veliko primerov, ko so poškodbe nastale zaradi obolenosti delavca, ki nimajo z delom, ki ga opravlja, nobene zveze, na primer prehlad z vročino, visok krvni pritisk, živčno obolenje, ki povzroča omotice in celo napade z izgubo zavesti.

Zenskam-delavkam nekateri neupravičeno očitajo, da veliko več obolevajo kot moški. Če od bolniškega staleža pri ženskah odštejemo obolenja zaradi nosečnosti in poroda, nego bolnega otroka, izolacijo in spremstvo obolelega družinskega člana, bodo lahko ugotovili, da ženske delavke celo manj obolevajo kot moški, čeprav je odgovornost za vzrejo in vzgojo otrok in gospodinjstvo še vedno na ramah žensk. Ker število izostankov z dela za-

radi nege bolnega otroka in spremstva kljub odpiranju novih zavodov za varstvo otrok še naprej raste in ker je ta odsotnost v nekaterih DO nesorazmerno visoka, čeprav živijo delavci in delavke v približno enakih razmerah, bo treba ta pojav ponovno raziskati. Očitno samo možnost dati otroka v vrtec še ni dovolj, ker takrat, ko otrok zbolí, ga pošljejo iz vrta ali šole domov.

Bolniški stalež postaja čedalje bolj zdravstvenosocialni in ekonomsko-politični problem. V razvitih državah in tudi pri nas, zlasti v SR Sloveniji in SR Hrvatski, je bolniški stalež v porastu. Višji življenjski standard in večja socialna varnost zvišujeta bolniški stalež, tam kjer se delavci boje izgubiti delo in kjer je zdravstvena služba razvita, je bolniški stalež nizek. Bolniški stalež je v obratnem sorazmerju z brezposelnostjo.

Rakuš

(se nadaljuje)

Iz življenja krajevnih skupnosti

Nov kulturni dom v Stari Fužini

V Stari Fužini so 6. avgusta odprli nov DOM KULTURE, bolj rečeno, center krajevnih skupnosti. Že nekaj let (od 1974) so se pripravljali in si omislili izgradnjo prepotrebni prostorov za funkcioniranje krajevnih skupnosti. Po daljših razpravah raznih osnutkov gradbenih načrtov za večnamensko dvorano, pisarniške prostore KS, sejno sobo DPO in društev, knjižnico, mladinski klub in klub upokoencev, so si le izbrali primerno zgradbo, katero je potem načrtoval ZUB.

V to zelo težko nalogo so se zagrizli nekateri takrat vodilni krajanje. To je bila zelo težka naloga predvsem zato, ker je krajevna skupnost v naši občini ena najsiromašnejših in nerazvitih, nima nobene TOZD in živi samo od dotacij občine, ki jih prejema za najnujnejše potrebe funkcioniranja. Vendar so organizatorji realno računali na zavest in razumevanje krajanov, da bodo gradnjo po svojih močeh podprli in pomagali. Zato je referendum, s katerim je bil izglasovan krajevni samoprisepek uspel s stoodstotnim glasovanjem in s polno udeležbo. Tudi udarniško so posekali preko dvesto kub. metrov lesa in ga zvozili do kamionske ceste. To oboje je predstavljalo tako vrednost, da so s še nekaj prispevki občine, Železarne Jesenice,

LIP Bled, FILBO Bohinj, ALPETOUR H. Bohinj izpopolnili finančno konstrukcijo, da se je gradnja mogla začeti. Tudi stanovanjska skupnost Radovljica, ki je skupno s tem objektom združen stanovanjski blok z 18 stanov. enotami, je mnogo pripomogla, ker je skupna gradnja in nekaj skupnih naprav (ogrevanje), oboje zelo pocenila. Oba združena objekta pa se v vas Stara Fužina arhitektonsko lepo vklapljata in se lahko reče, da je s tem vas izpopolnjena.

S tem je KS Stara Fužina dobila prepotrebne prostore za svoje življenje in družbeno delovanje, to kar je že ves povojni čas kraju manjkalo.

Krajanje so sicer že imeli dvorano in to so si takoj povojni uredili v hlevu ZOISOVEGA gradu, vendar ne bomo o tem govorili, kako so to čez noč izgubili, ker je postala privatna last. Prav tako se je zgodilo v bližini gradu s Zoisovo kovačijo, ki je postala vikend hiša. Takrat krajevne skupnosti še ni bilo in je bilo upravljanje še na daljinski sistem.

Stara Fužina ima sedaj svoj center — zelo lepe prostore z lepo večnamensko dvorano, pisarne KS, DPO in društev, mladinski klub in klub upokoencev. V njem se bodo zbirali krajanje — samoupravljalci od delegacij do vseh političnih sestankov in

zborovanj ter društvenih aktivij.

Oživela bo tradicija ljudskih dramskih in drugih kulturnoumetniških ter športnih prireditev, ki bodo v zabavo krajanom in tudi drugim od drugod, da ne rečemo, tudi turistična ponudba se bo obogatila.

Krajanje se zavedajo, da bo dvorana v zabavo izvajalcem in koristnikom prireditev in se že pripravljajo s svojimi delovnimi programi. Imajo mnogo boljše pogoje v toplih urejenih prostorih proti prejšnjim, zunaj na prostem ali pa v gostilniških prostorih. Zato je pričakovati mnogo večjo dejavnost kulturno umetniškega kakor tudi športnega društva. Zopet se bo sprožilo nenapovedano ali napovedano medsebojno tekmovanje igalskih skupin in gostovanj po vseh bohinjskih in izven bohinjskih vasiških odrih in mnogo bolj bodo uporabljene naše naravne strmine in jezero za športno udejstvovanje. Tako bo tudi dvorana Doma Joža Ažmana v Bistrici mnogo bolj zasedena, saj so vse okoliške manjše dvorane končno kot zburjanje čimveč krajanov Bohinja za kulturno umetniško udejstvovanje in športno izživljanje.

S tem je posredno ves Bohinj pridobil na aktivnosti krajanov na vseh področjih družbenega življenja.

Janez Arh

Sklepi samoupravnih organov

Odbor za organizacijo, kadre in stanovanja (24. 8. in 2. 9. 1983)

1. Sprejel je sklep o najemu kredita za nakup stanovanj v višini 1.200.000 din.
2. Sprejel je sklep
— o nakupu 2-sobnega stanovanja v Stari Fužini (51,73 kv. m)
— o delitvi stanovanj v Stari Fužini:
Idi Smukavec, 3-sobno, I. nadstr., št. 5
Stanku Staretu, 3-sobno, I. nadstr., št. 8
Ivanki Medja, 2-sobno, mansarda, št. 12
Ob dodelitvi stanovanja Ivanki Medja je bilo sklenjeno, da se plačilo soudeležbe za stanovanje (77.667 din) odloži za 6 mesecev.
— o nakupu stanovanja v Mojstrani (v devetorčku D-97, ki ga je dodelil Nikolaju Kosiću iz TO Mojstrana.
3. Pregledal je obvestilo Iskre, Blejska Dobrava o 30% soudeležbi pri nakupu stanovanja za družino Dolenc. na osnovi te izjave se je Vojku Dolencu število točk povečalo za 60 (217) in tako se je uvrstil na 10. mesto.
Spremembo prednostne liste mora obravnavati DS TO Rečica.
Janez Tomažin od 1. 9. 1983 ne bo več bival v Radovljici, zato je dal na voljo 3-sobno stanovanje na Gradnikovi 97.
Odbor je omenjeno stanovanje dodelil Vojku Dolencu, v kolikor bo sprememba prednostne liste potrjena na DS TO Rečica.
4. Obveščen je bil
— da je DS TO Podnart imenoval za direktorja TO Jureta Ravnika
— da je Janez Rozman izročil ključne stanovanja na Lancovem št. 7.
5. Obravnaval je vprašanje nakupa 3-sobnega stanovanja v Radovljici. Samoupravna stanovanjska skupnost Radovljica omenjeno stanovanje odstopi le pod pogojem, da bo dodeljeno Lovru Legatu, ki s svojo družino biva v solidarnostnem stanovanju (mlada družina). Za nakup tega stanovanja bo prispevala 50% ustanova, kjer je zaposlena žena.
Odbor je sprejel sklep o nakupu 3-sobnega stanovanja v Radovljici. Omenjeno stanovanje je dodelil Lovru Legatu iz TO Rečica.
6. Imenoval je komisijo za adaptacijo stanovanj v stanovanjski hiši na Lancovem, ki jo sestavljajo: Peter Debelak, Jože Marolt, Miha Koman in Franc Svetina.
7. Obravnaval je vlogo Irene Benčina za vpis v tečaj nemškega jezika in povrnitev stroškov in jo ugodno rešil. Stroške bomo povrnili po uspešno opravljenem tečaju.
8. Pripravnikom Zofiji Mavrič, Jožu Odarju in Vesni Cerkovnik je imenoval mentorje in komisije za strokovni izpit.

Krajevni praznik v Zgornjih Gorjah

Zgornje Gorje, ki so le štiri kilometre oddaljene od Bleda, so dobro znane mnogim ljudem po vsej Sloveniji, saj se preko poletja in tudi pozimi mnogo turistov prepelje skozi ta kraj. Od tod vodi cesta na poključsko planoto in skozi dolino Radovne do Krme pod vznožje triglavskega pogorja.

Gorje so tudi dobro znane iz obdobja okupacije naše dežele v letih 1941 — 45. Poleti 1941. leta takoj po zasedbi nemških okupacijskih enot so se prvi borci odzvali klicu partije. Že prvo leto okupacije so iz območja Gorij odšli med partizane prvi borci, po številu jih je bilo 26. Tu niso všteti tisti, ki so se vključili v decembrsko vstajo v letu 1941. Od teh prvoborcev jih je 17 padlo med NOV. Med temi sta živa Vinco Repe-Triglavski in Katarina Ambrožič-Kati. Prebivalci Gorij so med NOB mnogo ljudi žrtvovali za svobodo, o tem priča osrednji spomenik na pokopališču v Gorjah. Na njem je vklesanih 159 imen padlih borcev,

ki so postale žrtve vojnega nasilja.

Zgornje Gorje praznujejo svoj krajevni praznik 28. avgusta vsako leto. Tega dne v letu 1941 so na gorjanskih tleh padli prvi talci. Pod Revovco v Spodnjih Gorjah so ustrelili pet talcev, ki so jih pripeljali iz begunjskih zaporov kot opozorilo. Partizani

ni so namreč kaznovali odpadnika — domačina.

Ko je napočil čas zlate svobode, so Gorjanci zavihali rokave in s pridnimi rokami poprijeli za delo na vseh področjih. Domovina je zahtevala veliko dela ter obnavljanja. Domovi so bili porušeni in počasi so se začeli pogoji življenja izboljševati.

V zadnjih dvajsetih letih je Gozdno gospodarstvo postavilo več stanovanjskih blokov za svoje delavce na Dolgem brdu, dva stanovanj-

ska bloka sta zrasla v Spodnjih Gorjah, ki jih je zgradilo stanovanjsko podjetje Alpdom iz Radovljice. V enem izmed teh so dobili prostor tudi upokojenci. Stanovanjske hiše so rasle kot gobe po dežju, posebej pa v Spodnjih Gorjah. Tako na območju Zg. Gorij skorajda ni stanovanjskih problemov. Zgradili so tri samopostrežne trgovine: na Dolgem brdu (Živila Kranj), v Zgornjih ter Sp. Gorjah (Špecerija Bled). Leta 1964 je bila dograjena in vseljiva nova osnovna šola, katera nosi ime po prvoborcih bratih Žvan. Staro osnovno šolo pa so preuredili v vzgojno varstveno ustanovo

Gorjanci imajo svojo znamenito pihalno godbo, ki je pod strogo in uspešno roko dirigenta Velkavrha dosegla velike uspehe doma in širom domovine. Že pred vojno so v Gorjah radi peli v zboru, toda kasneje je ta dejavnost zamrla. 17. novembra 1981 pa so ustanovili nov moški pevski zbor, kateri je sestavljen iz 19 članov. Uspešno ga vodi Marjan Eržen. V Gorjah pridno delajo tudi gasilci. Postavili so nov gasilski dom, s širšo družbeno pomočjo. Uspešno delujejo tudi

planinci, društvo RK, TD, radioamaterji in več mladinskih organizacij. Le igralske skupine ni, čeprav je nekaj dobro delovala.

Po najnovjših podatkih živi v KS Gorje 2788 prebivalcev, aktivno je zaposlenih 1053 krajanov, 45 je obrtnikov, upokojencev je 452. Kmetov-kooperantov je 73 (36 čistih kmetov), učencev v osnovni šoli je 321, v VVU je 96 otrok. V KS Gorje so pred leti začeli izdajati glasilo Gorjanc, krajani so bili oz. so seznanjeni z vsemi dogajanji v svoji krajevni skupnosti.

Letos, 28. avgusta so v počastitev krajevnega praznika pripravili v osnovni šoli razstavo gob, in sicer so se potrudili člani gobarske družine iz te krajevne skupnosti. V soboto, 27. 8. je bila slavnostna seja ob 19.30 uri, kjer so podpisali listino o pobratenju OORK Varaždin — Gorje. V nedeljo, 28. 8. pa je bila proslava ob 90-letnici otvoritve soteske Vintgar.

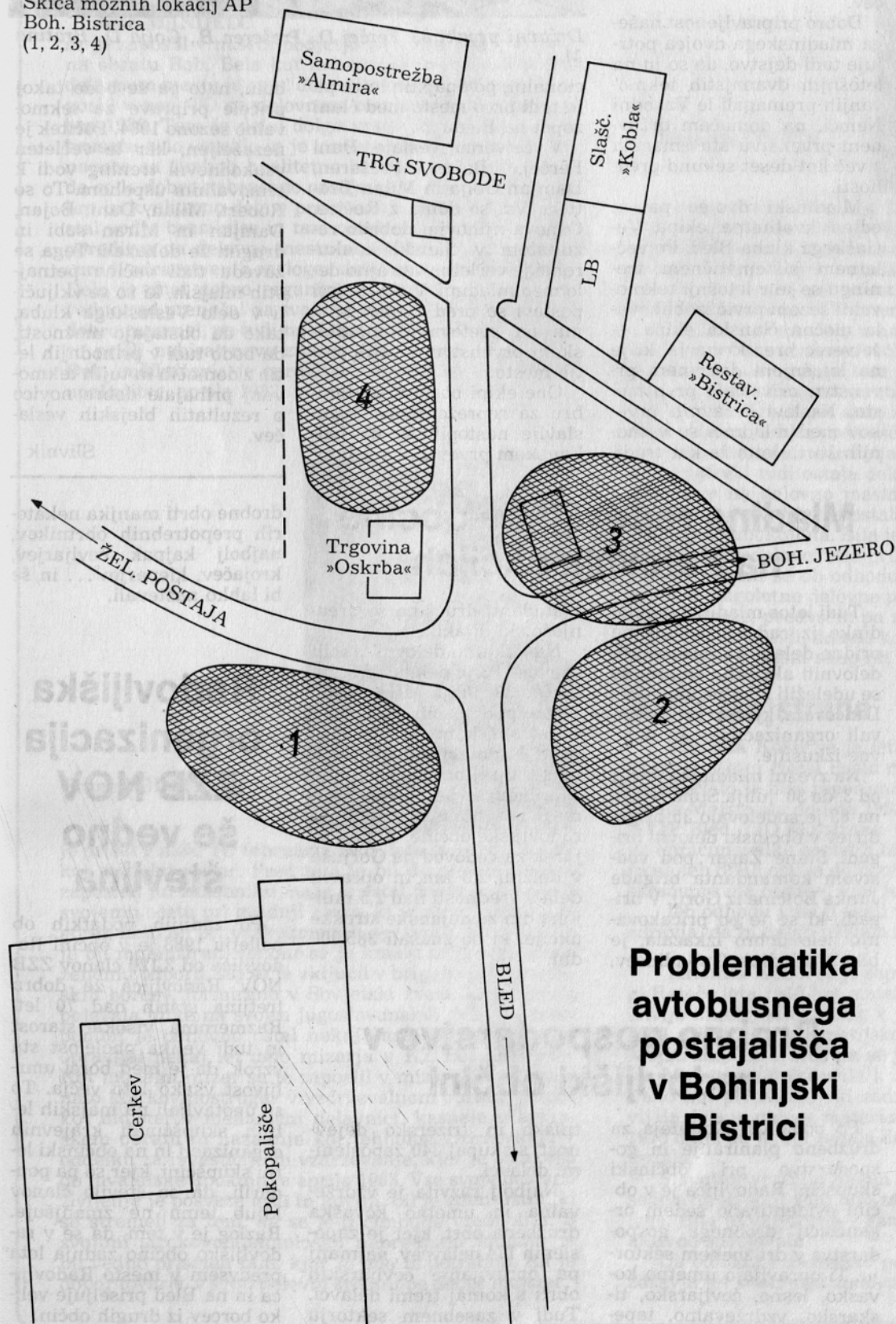
Krajani Gorij so letos proslavili svoj praznik prav prijetno in upanje ostane, da bodo še vnaprej tako gospodarni in napredni.

Ambrožič Jože

Moški pevski zbor DPD Svoboda iz Gorij

Skica možnih lokacij AP Boh. Bistrica (1, 2, 3, 4)

Problematika avtobusnega postajališča v Bohinjski Bistrici

Občinska priznanja

V počastitev praznika občine Radovljica 5. avgusta, ko se spominjamo tega dne leta 1941, ko so na Jelovici ustanovili borci iz vse Gorenjske proslavljeni Cankarjev bataljon, so se zvrstile številne kulturne in športne prireditve. Zaradi znanih omejitvenih ukrepov, ki narekujejo vsestransko štednjo na vseh koncih, ni bilo slavnostne seje skupščine in drugih vsakoletnih manifestacij, ki so povezane s stroški.

Na manjši slovesnosti s kulturnim programom v graščini starega dela Radovljice so podelili letošnja priznanja skupščine občine Radovljica zaslužnim občanom, društvom, organizacijam in delovnim skupnostim. Najvišje

občinsko priznanje »Veliko plaketo občine Radovljica« je za življenjsko delo na področju književnosti prejel pesnik in pisatelj Vladimir Pavšič — Matej Bor, ki živi v Radovljici. »Plaketo občine Radovljica« pa so prejeli: Bogo Dobnikar iz Lesc, Anton Dolenc iz Gorice pri Radovljici, Damjan Hafner iz Kroke, Leopold Pernuš z Bleda, Delovna organizacija Almira Radovljica, Čebelarstvo društvo Radovljica, Gasilsko društvo Radovljica, Knjigovoznica in tiskarna Radovljica, Mladinska delovna brigada Stane Žagar, TOZD Inštitut Elan Begunje in Plavalni klub Radovljica.

Vsem nagrajencem tudi naše iskrene čestitke!

Na osnovi srednjeročnega programa razvoja KS Bohinjska Bistrica in plana investicijskih vlaganj v letu 1983 je Zavod za urbanizem Bled na osnovi naročila sveta KS izdelal nekaj predlogov možnih lokacij za izgradnjo novega avtobusnega postajališča v Boh. Bistrici. Ugotovljeno je, da obstoječe postajališče predstavlja nikakor več ne ustreza potrebam varnosti potnikov v cestnem prometu, ne omogoča minimalnega udobja in zaščiti pred vremenskimi neprilikami čakajočim ter predstavlja predvsem v zimskih mesecih in v času letne turistične sezone cestni zamašek na cesti proti Bohinjskem jezeru.

Glede na uporabo prostora za te namene je projektant predvidel štiri možne lokacije, ki so razvidne iz skice. Na osnovi ogleda možnih prostorskih rešitev, ki so se ga udeležili: predstavnik SO Radovljica, sveta KS, Alpetoura in ZUB Bled ter na osnovi predstavitve celotne problematike članom sveta je bilo izoblikovano stališče, da prostorska rešitev, označena v skici s številko 3 v bližnji bodočnosti ni izvedljiva ter stališče, da preostale tri možne lokacije posredujemo v obravnavo krajanom.

V ta namen bo svet KS v mesecu septembru organiziral v avli Doma Joža Ažmana ogled posameznih predlogov v grafični in pisni obrazložitvi.

Svet krajevne skupnosti vabi krajanje, da si v času predstavitve, ki bo objavljen preko lokalne radijske postaje Triglav Jesenice, ogledajo predstavitev ter izrazijo svoja mnenja v knjigo pripomb, da bi lahko dokončno sprejeli odločitev, katera lokacijska rešitev bi bila najboljša in tudi v bližnji bodočnosti izvedljiva.

Komisija za informiranje pri svetu KS Boh. Bistrica

Praznik krajevnosti skupnosti Zasip

V počastitev prve in daleč okoli odmevne sabotažne akcije na Gorenjskem, 5. avgusta leta 1941, ko je partizanska trojka — Anton Terseglav, Franc Primožič in Janez Ambrožič iz Zasipa, uničila cevovod električne centrale v Piškovci na Savi, občani krajevnosti skupnosti Zasip že sedmič praznujejo svoj krajevni praznik. Ta akcija je bila izredno pomembna ne zgolj zaradi velikega odmeva med ljudmi, pač pa tudi, ker je prizadela sovražniku težke motnje v proizvodnji železa v jeseniški Železarni. Od takratne drzne partizanske trojke, ki je opravila to sabotažo, je preživel le Anton Terseglav, ki živi v Zasipu.

Krajani Zasipa, ki se je po vojni razvil v izredno urejeno naselje, so tudi letos pripravili za praznik vrsto športnih in drugih srečanj. Že teden pred praznikom so organizirali tekmovanja v namiznem tenisu, balinanju in streljanju, ki se jih je udeležilo izredno veliko domačinov vseh starosti. Na slavnostnem zasedanju skupščic

ne krajevnosti v kulturnem domu je govoril predsednik Zdenko Race, ki je orisal uspehe in tudi težave, s katerimi se spopadajo v krajevni samoupravi v današnjih zaostrenih gospodarskih razmerah. V kulturnem programu se je predstavil Komorni moški zbor KUD Zasip pod vodstvom prof. Janeza Boleta. Ob tej priložnosti je krajevna konferenca SZDL Zasip podelila svoja priznanja in bronaste znake OF Marjanci Zupan, Meti Povšin, Sonji Stepan, Francu Šmitu in Komornemu moškemu zboru KUD Zasip. Posebna priznanja krajevnosti skupnosti pa so prejeli lastniki, ki so po oceni komisije imeli najbolj urejene hiše: Jože Ambrožič, Janez Troha, Ivan Šimnic, Marinka Marolt in Franc Svetina. Razen tega so prejeli priznanja tudi najuspešnejši udeleženci športnih tekmovanj. Na slovesnostih ob krajevnem prazniku so bili navzoči tudi predstavniki pred leti pobratene krajevnosti skupnosti Podzemelj iz Bele krajine, s katero še vedno tesno sodelujejo.

Slavnost ob 90-letnici soteske Vintgar

Konec avgusta je Turistično društvo Gorje organiziralo slavnost ob 90-letnici otvoritve soteske Vintgar. Prireditve je otvoril predsednik Turističnega društva Matevž Bizjak, slavnostni govornik pa je bil predsednik Turističnega društva Slovenije, Leopold Krese. V kulturnem programu so sodelovali: Godba na pihala Gorje, Moški pevski zbor DPD Svoboda iz Gorij in recitatorji osnovne šole bratov Žvan iz Gorij.

Po proslavi je bil organiziran ogled 1.600 metrov dolge soteske, skozi katero je vdelenih v visoke previsne skale nad deročo, čisto reko Radovno 530 metrov mostov.

Na izpustu te soteske se reka Radovna preliva v prelep 26 metrov visok slap, ki ga imenujemo slap Šum. Ob tem slapu stoji brunarica (letos zgrajena), kjer se lahko

obiskovalec okrepča in odžaja. Od tod vodi pot skozi hladen in prijeten gozd do kraja, od koder je razgled po vsej blejski kotlini.

To, svetovno znano sotesko Vintgar sta prva odkrila takratni gorjanski župan Jakob Žumer in blejski fotograf Bert Lergetporer. Zbrali so sredstva za izdelavo in montažo mostišč in galerij, delo pa je opravil znani tesarski mojster Zalokar. Prva slavnostna otvoritev soteske Vintgar je bila 26. avgusta 1893. leta. V soteski je vzdana tudi spominska plošča Jakobu Žumeru, ki je bil predsednik takratnega gradbenega odbora.

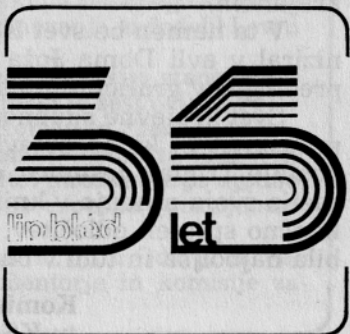
Obisk skozi to sotesko iz leta v leto narašča; v lanskem letu je tod šlo 50.147 obiskovalcev.

Jože Ambrožič

Sodelovanje med Bledom in Vrbo (Velden) na Koroškem

Pred kratkim se je na povabilo župana občine Vrba (Velden) na avstrijskem Koroškem mudila na delovnem obisku delegacija občine Radovljica, v kateri so bili predstavniki izvršnega sveta občinske skupščine Radovljica, komunalnega gospodarstva, urbanizma ter predstavniki krajevnosti skupnosti in Turističnega društva Bled. Začetki sodelovanja med Vrbo in občino Radovljica oz. Bledom so bili že pred tremi leti na pobudo Avstrijsko-jugoslovenskega društva iz Celovca, prvi delovni razgovori pa na Bledu pred dvema letoma. Težišče tokratnih razprav v Vrbi je bilo namenjeno izmenjavi izkušenj zlasti na področju turističnega gospodarstva, urbanistične in komunalne ureditve ter pri

sanaciji jezera. Vrba ob najbolj znanem koroškem in avstrijskem jezeru sodi med največja in najbolj razvita turistična središča v sosednji deželi, zato gadelj so tamkajšne izkušnje za naše turistične, komunalne in urbanistične delavce izredno pomembne.

Planine in gore vabijo

Mesta venomer naraščajo, nekdanji vrtovi, njive, travniki in polja se spreminjajo v betonska in zgoščena naselja. Zelenice so postale že prava posebnost. Ljudje pa si vedno bolj želijo nazaj k naravi, za proste popoldneve in konec tedna si želijo iz objema utesjenih zidov, ven iz mestnega trušča in prahu. Odpravijo se v planine in gore.

Za človeka je zdravo tisto okolje, ki mu tudi tedaj, ko

je utrujen, krepi telesne sposobnosti in duhovne moči. Človek ni stroj in zato je že od pradavnine povezan z naravo. Slovenija je prav gotovo dežela, ki je bogata s planinami, gozdovi in gorami. Toda žal se mnogi premalo zavedajo, kako zdrava je hoja po svežem zraku, ko se krepki telo in naperemo si svežih moči za vsakdanje delo.

Kadar govorimo o planincih ter planinarjenju, ne

hote povezujemo izlete z onesnaževanjem okolja. Ni pač treba smerokazov in poti, kajti pogosto je polno smeti in odpadkov prav povsod po gorah in planinah.

Človeka zaboli, kako brezčutno se nekateri obnašajo do naravnih lepot. Morda bi denarnih kazni koga le spametovala in mu srčno kulturo vrnila.

Kakorkoli je že, čudoviti so izleti v planine in gore. Če je zdravje in dobra volja z nami, potem bomo naravi prijatelji.

Vesna

Veslača Bleda druga na svetu

V začetku avgusta sta na svetovnem prvenstvu za mladince v Vichyju (Francija) veslača Bleda Robert Krašovec in Milan Janša dosegla izreden uspeh. V močni konkurenci sta se v predtekmovanjih uvrstila med šest najboljših. V finalni vožnji pa sta s tehnično dovršeno in borbena vožnja dosegla drugo mesto. Premagala ju je le ekipa Nemške demokratične republike. Srebrni medalji Roberta in Milana predstavljata največji dosežek uspeh blejskih veslačev.

Dobro pripravljenost našega mladinskega dvojca potrjuje tudi dejstvo, da so ju na letošnjih dvanajstih tekmovanjih premagali le Vzhodni Nemci, na domačem državnem prvenstvu sta zmagala z več kot deset sekund prednosti.

Mladinski dvojec pa ni edina kvalitetna ekipa Veslaškega kluba Bled. Po večletnem sistematičnem treningu se je v letošnji tekmovalni sezoni prvič izoblikovala močna članska ekipa — četverec brez krmarja, ki je na letošnjem državnem prvenstvu priveslala prvo mesto. Naslovi državnih prvakov med mladinci so v zadnjih štirih letih že kar tradi-

Državni prvaki 83: Ferčej D., Prešeren B., Golja D., Bratina M.

cionalni, po enajstih letih pa je tudi prvo mesto med člani zopet na Bledu...

V četvercu veslajo Dani Ferčej, Bojan Prešeren, Damjan Golja in Milan Bratuša. Vsi so doma z Rečice. Osnova njihovim dobrim rezultatom v članski konkurenci je večletno vztrajno delo med mladimi. V skoraj isti postavi so pred dvema letoma na svetovnem mladinskem prvenstvu osvojili tretje mesto.

Obe ekipi bosta v septembru za reprezentanco Jugoslavije nastopili še na balkanskem prvenstvu v Istam-

bulu, nato pa se bodo takoj pričele priprave za tekmovalno sezono 1984. Počitek je nezaželen, ker le večleten vsakodnevni trening vodi k temovalnim uspehom. To so Robert, Milan, Dani, Bojan, Damjan in Miran sebi in drugim že dokazali. Tega se zaveda tudi večina petnajstih mlajših, ki so se vključili v delo Veslaškega kluba, tako da obstajajo možnosti, da bodo tudi v prihodnjih letih z domačih in tujih tekmovanj prihajale dobre novice o rezultatih blejskih veslačev.

Slivnik

Mladina radovlijske občine na delovnih akcijah

Tudi letos mladinci in mladinke iz radovlijske občine pridno delajo na mladinskih delovnih akcijah. Najprej so se udeležili lokalne akcije na Lancovem, kjer so si pridobivali organizacijske in delovne izkušnje.

Na zvezni mladinski akciji od 3. do 30. julija Suha Krajina 83 je sodelovalo 35 brigadirjev v občinski delovni brigadi Stane Žagar pod vodstvom komandanta brigade Janka Bolčine iz Gorij. V brigadi, ki se je po pričakovanju zelo dobro izkazala, je bilo 10 mladink, 9 mladincev,

1 študent, drugi pa so srednješolski dijaki.

Na lokalni delovni akciji Gorjuše 83 je delala od 3. julija do 17. julija MDA Stane Žagar pobratenih občin pod vodstvom komandanta Brigada Radota Obida iz Podnarta. V tej brigadi je delalo 26 mladih iz pobratene občine Svilašnjac in 17 mladih iz radovlijske občine. Kopali so jarek za vodovod na Gorjuše v dolžini 2,3 km in opravili dela v vrednosti nad 2,5 milijona din za dejanske stroške akcije, ki so znašali 385.000 din.

Drobno gospodarstvo v radovlijski občini

Po podatkih Komiteja za družbeno planiranje in gospodarstvo pri občinski skupščini Radovljica je v občini evidentirano sedem organizacij drobnega gospodarstva v družbenem sektorju. Ti opravljajo umetno kovaško, lesno, čevljarstvo, tiskarsko, vzdrževalno, tape-

tniško in frizersko dejavnost, skupaj 340 zaposlenimi delavci.

Najbolj razvita je vzdrževalna in umetno kovaška družbena obrt, kjer je zaposlenih 174 delavcev, najmanj pa opravljanje čevljarstva s komaj tremi delavci. Tudi v zasebnem sektorju

drobne obrti manjka nekaterih prepotrebni obrtnikov, najbolj kajpak čevljarjev, krojačev, kleparjev... in še bi lahko naštevali.

Radovlijska organizacija ZZB NOV še vedno številna

Po zadnjih podatkih ob polletju 1983 je v občini Radovljica od 3.120 članov ZZB NOV Radovljica že dobra tretjina starih nad 70 let. Razmeroma visoka starost in tudi velika obolevnost sta vzrok, da je med borci umrljivost vsako leto večja. To so ugotavljali na majskih letnih skupščinah krajevnih organizacij in na občinski letni skupščini, kjer so pa poudarili, da se število članov kljub temu ne zmanjšuje. Razlog je v tem, da se v radovlijsko občino zadnja leta predvsem v mesto Radovljica in na Bled priseljuje veliko borcev iz drugih občin.

Križem po Bolgariji in Turčiji

Okolica — ogromne poljedelske površine, je izredno kultivirana, pravo nasprotje s pašniško pokrajino severozahoda države. Nepregledne simetrično postavljene vrste betonskih stebričkov z vinsko trto, prostrani nasadi jabolka in hrušk ter negovana bombažna polja, je podoba, kakršna bi se lahko primerjala le z najbolj razvitimi kmetijskimi deželami na svetu.

Po 28 km, pri naselju Popovica, se magistrala razdvaja. Severovzhodna smer vodi proti obalnemu mestu ob Črnem morju, jugozahodna pa proti Istambulu. Mi smo se podali na jugozahod, mimo edinega večjega mesta Haskovo s 65.000 prebivalci, okrožnega središča te lepe kmetijske in vinogradniške pokrajine.

Če se nismo mogli pritoževati nad lepoto krajev in dobro cesto pa to ne velja za zelo redke in precej zanemarjene bencinske črpalke, posebno še, ker nismo mogli kupiti visoko oktanskega bencina. Naj omenim, da le v nekaterih večjih mestih na črpalkah prodajajo 96 oktanski bencin po 25 stotink, kar ni dosti ceneje kot pri nas, seveda če upoštevamo uradni tečaj leva.

Cesta pelje ob reki Marici skozi simpatično mesto Harmanil, z veliko tobačno tovarno in svilarsko industrijo. V zelo lepem in sodobnem hotelu smo si privoščili dober in cenen obed in takoj nadaljevali vožnjo skozi Svilengrad in mejno Kapitan — Andrevo.

Bolgarski mejni organi nam tokrat niso delali nobe-

nih preglavic pri prehodu v sosednjo Turčijo. Z negotovostjo in neučakano radovednostjo smo zapeljali na turško stran.

POD ZASTAVO RDEČEGA POLMESECA — ZAHODNA TURČIJA

O Turčiji in Turkih pravzaprav nismo imeli prave predstave kljub temu, da je ta dežela blizu, vsaj relativno, če upoštevamo vzhodne meje Jugoslavije. Vsa naša zgodovina od 14. veka naprej je tesno vezana na Turke. Bili so strah in trepet za naše davne prednike. Še vedno jih v domišljiji vidimo v divjih hordah na brzih konjih, kako s sabljami ma-

hajo okoli sebe in sekajo krščanske glave. Več kot pet stoletij so naši južni bratje Srbi, Makedonci in Bosanci životarili pod oblastjo njihovih sultanov in vezirjev kot brezpravna raja. Posledice tega temnega obdobja so še danes vidne. Zapuščina osmanskega kraljestva je v naših južnih krajih republike, razen kulturnih objektov — mošej, pokopališč in redko ohranjene arhitekture v mestih, dokaj borna. Bolj očiten pečat so pustili v kulturi, gospodarstvu in v splošnem razvoju na teh ozemljih, kjer se še danes, po šestih stoletjih, morajo zaradi nerazvitosti boriti z velikimi težavami, da bi dohiteli raven razvitenih delov naše države. Pet stoletij popolne teme, pod turškim polmesečem, raja, tlaka, age, janičarji, brkati jezdeci s turbani in še Miklova Zala, taborne cerkve in kresovi — vse to se mi je motalo po glavi, ko sem zagledal na visokem stražnem stolpu plapolajočo rdečo zastavo s polmesečem.

Mejni prehod Kapikule je še bolj kompliciran in za-

stražen, kot na mejah vzhodnoevropskih držav. Vojaka v čeladah in z brzostrelkami v parih stražita prehod pri težkih zapornicah. Policisti v temnosivih uniformah pa se obotavljajo sprehajajo okoli avtomobilov, v glavnem turških zdomcev, ki so hiteli na bajramski praznik iz daljne Nemčije. Njihovi avtomobili so polni zajetnih paketov in prtljage. Policisti, ki spominjajo na naše gasilce, počasi razkladajo kramo na tla in z nekakimi paličkami bežajo izpod karoserije in druge skrite dele vozila, kjer bi utegnili najti tihotapsko blago — mamila, čaj, orožje ali kaj drugega — kdo ve?

Naš avto so izjemoma pregledali bolj površno in nas napotili v carinsko pritlično stavbo. Zdolgočaseni uradnik v civilu nam je udaril žige za opravljeni carinski pregled in v slabi nemščini vprašal za čaj, če ga imamo kaj s seboj. Nato nas je napotil v drugo pritlično stavbo nasproti parkirišču, kjer smo v zdomarski gneči morali izpisati celo vrsto rubrik z našimi osebnimi podatki. Šele ko smo se pridrenjali do policista za pultom, ki nam je spet žigosal potni list, smo se lahko zapeljali pred zadnjo zapornico in službujočemu »gasilcu« pokazali vse žige. »Gasilec« nam je skušal s francoščino nekaj povedati, vendar ni dolgo tečnaril. Dvignil je zapornico, mi pa smo se oddahnili. Prve vtise v deželi rdečega polmeseča si dosti drugače niti nismo obetali.

Upokojili so se

V TO Tomaž Godec

Jože MANDELIC

se je zaposlil v našem podjetju januarja 1949, in sicer na obratu Boh. Bela kot industrijski miličar. Na tem delovnem mestu je ostal dobro leto in pol, nato se je zaposlil v naši TO na delovnem mestu brusarja, septembra 1950. Tam je delal dolgo vrsto let, saj ga je delo brusarja zelo veselilo in je v njega vložil vse znanje ter napore za čim bolj kvalitetno brušenje. Zavedal se je, da so le dobro nabrušeno orodje oz. rezila porok za dobro in kvalitetno delo v proizvodnji. Spričo tega je postal vodja brusilnice in tam ostal vse do svoje prerazporeditve na delovno mesto sušilničarja, ko je moral zaradi zdravstvenih razlogov delovno mesto zamenjati. Delo je znal dobro organizirati, delovne izkušnje je vedno rad prenašal na svoje sodelavce, s katerimi se je dobro razumel, pa tudi na delavce iz drugih podjetij, ki so prišli nabirati novo znanje prav v našo brusilnico. Delo sušilničarja je opravljal vse do svoje invalidske upokojitve, aprila 1983.

Franc PODLIPNIK

je prišel v našo TO februarja 1955. leta in se je zaposlil kot modelni mizar. Pred tem je bil do pričetka vojne zaposlen pri zasebniku, nato je ostal doma in pomagal svojemu očetu pri gradnji hleva, ki je zaradi strele pogorel, nato pa pri vsakodnevnih opravilih. Med vojsko je bil mobiliziran, vendar se je kmalu pridružil oboroženemu odporu, saj se je vključil v brigado jugoslovanskih borcev, formirano v Sovjetski zvezi, ki je potem bojevala bitke na svojih jugoslovanskih tleh. Po osvoboditvi je ponovno ostal nekaj časa doma, potem je opravljal nekaj let delo mizarja v KZ Boh. Bistrica. Kot modelni mizar se je zaposlil v mizarški delavnici, nato kot kovinostrugar v vzdrževalnem obratu, potem kot mojster v mehanični delavnici, kasneje v kovinskem obratu in nazadnje kot tehnolog vzdrževanja v oddelku za investicije in vzdrževanje, kjer je ostal vse do invalidske upokojitve aprila 1983. Vse svoje delovno življenje je posvetil lesu in kovini, bil je eden tistih, ki so stremeli za tem, da se le-ti čim bolj vrednotita. S svojimi strokovno-tehnološko naprednimi idejami je bil vedno prisoten tam, kjer je bilo to potrebno. Bil je dober tovariš, v svoji delovni sredini pa dober mojster.

Rozalija ČUDEN

je prišla v našo TO julija 1962. Že v rani mladosti je okusila grenkobe težkega življenja. Oče, ki je kot napredni Slovenec sodeloval pri oboroženi bohinjski vstaji leta 1941, je umrl v nacističnem taborišču Mathausen. Po končani vojni je ostala nekaj časa doma, nato je končala šolo za PTT promet.

S prihodom na delo v našo TO je v začetku nekaj časa opravljala različna, večkrat tudi fizično težka dela na skladišču žaganega lesa. Potem je bila prerazporejena za nekaj časa v takratni oddelk za izdelavo sredic kot pomočnik pri stroju. Z ukinitvijo proizvodnje tega izdelka je bila premeščena v obrat opaznih plošč na delovno mesto »sortacija in izmera«, opravljala pa je po potrebi tudi ostala dela in to do ponovne prerazporeditve na delovno mesto telefonista v oddelku za splošne zadeve, kjer je ostala do junija 1983, ko je bila invalidsko upokojena. Bila je pridna in skromna delavka in med sodelavci zelo priljubljena.

Vsem trem se ob odhodu v pokoj zahvaljujemo za njihove dolgoletne delovne prispevke. Želimo jim obilo osebne sreče, predvsem pa zdravja v krogu svojih domačih, želimo tudi, da nas kdaj obišejo, da z njimi pokramljamo o naših skupnih težavah in uspehih.

V TO Mojstrana

Mihaela Košir se je leta 1948 zaposlila v Gostinskem podjetju Hotel Pošta na Jesenicah, kot blagajničarka. Nato je bila zaposlena še pri Kmetijski zadrugi Dovje-Mojstrana do leta 1962, ko se je le-ta priključila k LIP Bled, LIO Mojstrana. Opravljala je dela in naloge obračunovalke osebnih dohodkov ter blagajničarke in na teh delih ostala do upokojitve. Bila je vključena v samoupravne organe, kjer je aktivno sodelovala.

Ob odhodu smo ji segli v roke in ji zaželeli veliko zdravja, da bi dolgo uživala zasluženi pokoj.

Kristina Mežik se je zaposlila pri Kmetijski zadrugi Rateče leta 1948 kot materialni knjigovodja. Z združitvijo kmetijskih zadrug v jeseniški občini se je leta 1960 priključila v Kmetijsko zadrugo Dolinka Dovje-Mojstrana. Leta 1962 pa se je Kmetijska zadruga Dovje-Mojstrana priključila k LIP Bled, LIO Mojstrana. Tako kot pri Kmetijski zadrugi je tudi pri LIP opravljala dela in naloge materialnega knjigovodje. Od leta 1975 dalje pa je opravljala dela in naloge planerja materiala.

S svojim vestnim delom si je pridobila ugled med sodelavci in so ji zato bile zaupane tudi odgovorne naloge. Bila je vključena v samoupravne organe, kjer je aktivno sodelovala.

Ob odhodu v zasluženi pokoj smo ji zaželeli veliko zdravja ter osebnega zadovoljstva.

EDIRNE (JEDRENE) — ZAHODNA VRATA TURČIJE

Široka in dobra cesta se v blagih krivinah dviga in spuša po gričevnati pokrajini — brez gozdov in naselij. Rjave pašnike in prašne kolovoze ob cesti poživljajo na gosto postavljene velike reklamne table hotelov, bank in potrošnega blaga — po vzoru zahodnih reklamnih prijemov. Mimo nas so z nad stokilometrsko brzino hiteli zdomci z natovorjenimi avtomobili pa tudi avtobusi. Vse je strahotno drvelo proti Jedrenam in Carigradu. Čez dva dni se izteka post in začne se praznovanje bajrama — največjega muslimanskega praznika.

Čeprav nismo sledili hitrim voznikom, saj nam števec nikoli ni kazal več kot 80 km/h, nas je na odprti cesti pričakal policaj — motoklist in nas ustavil. Imel je belo kapo in usnjen vetrni jopič, ob stegnu pa mu je visela pištola. Izgledal je kot ameriški policist, le da je bil precej bolj zapackan od olja in prahu. Začel nam je nekaj pripovedovati, ali pa spraševati, toda kljub najboljši volji se nismo mogli sporazumeti. Ko je to ugotovil, je naveličano zamahnil in nas spustil naprej. Najbrž je poskusil zaračunati globo — kdo ve zakaj, ker pa se nismo ujeli, je odnehal. Sredi dneva smo že zagledali na obzorju Jedrene — oz. Edirne, kot se imenuje po turško. Cesta pelje čez več sto metrov dolgi kameniti most na reki Marici, ki je glavna vpadnica v mesto.

STANJE ZAPOSLENIH ZA AVGUST 1983

	delavcev	pripravniki	učenci v pokl. les. šolah
TOZD TOMAŽ GODEC Bohinjska Bistrica	479	1	
TOZD REČICA	316	1	1
TOZD MOJSTRANA	66		
TOZD PODNART	78		
TOZD TRGOVINA	25		
DSSS	87	4	
SKUPAJ:	1051	6	1

ZAPOSILILI SO SE:

v TO TOMAŽ GODEC: DOBRAVEC Stane, 1963 — K

Zaposlitev za določen čas (en mesec): PERŠE Jožica, SODJA Marija, SODJA Vera, KRANJEC Ksenija, CESAR Borut, MANCINGER Alenka, PFEIFER Bogdana in KRAVANJA Tone

V TO REČICA: GOGALA Dušanka, 1961 — PK, ŽEMVA Rajko, 1948 — K

V TO MOJSTRANA: BERGUŠ Stanislav, 1968 — NK, SVETINA Mitja, 1961 — SS

V TO PODNART: TOR-KAR Janez, 1957 — NK, ŠTULAR Irena, 1968

V DSSS: LEGAT Ida, 1941 — VS

ODŠLI IZ DO:

IZ TO TOMAŽ GODEC: KUŠČAR Amalija, 1928 — upokojitev, KUSTERLE Angela, 1928 — upokojitev

IZ TO REČICA: BIJOL Jakob, 1929 — upokojen, MULEJ Anton, 1929 — upokojen, RAŠIČ Ivka, 1940 — sporazumno

IZ TO MOJSTRANA: JELIČ Miro, 1963 — samovoljna prekinitev, MUJIČ Sejfo, 1965 — samovoljna prekinitev, MUJIČ Osman, 1965 — samovoljna prekinitev

IZ TO PODNART: JEŠE Slavko, 1960 — sporazumno

POROČILI SO SE: KOKOŠIN Cvetka (DSSS)

RODILI SO SE:

KRIVC MARJANU (TO Rečica) — sin
GOGALA Jožici (TO Rečica) — sin
MANDELJC Meliti (TO Rečica) — sin
ŽVAN Janku (TO Rečica) — sin
KRAJNC Rozaliji (TO Tomaž Godec) — sin
SAMAC Radi (TO Podnart) — sin

V slovo

Dobro leto in pol je komaj preteklo, ko smo pospremili na zadnji poti njenega moža in očeta svojih otrok, mladega, ki bi lahko še ustvarjal v našem kolektivu, saj je bil naš dolgoletni sodelavec, pred kratkim pa smo pospremili še njo, mlado, staro komaj 51 let.

Tov. Anica POGAČNIK je prišla v naš kolektiv že meseca julija 1953 in je delala do decembra 1959, ko je zaradi družinskih razmer delo morala prekiniti. V tem času je opravljala dela v obratu lesne volne, pa tudi drugod, kakor so pač narekovale potrebe. Delo ji ni bilo težko, saj je kot otrok mnogoštevilne družine že v rani mladosti morala poprijeti za delo. Zatem se je za nekaj časa sezonsko zaposlila kot snažilka v takratnem vzdrževalnem obratu, med nas pa je ponovno prišla na redno delo februarja 1972. leta, prav tako na delovno mesto snažilke v skupnih službah. Na tem delu je ostala do junija 1980. leta, ko je zaradi nesreče in bolezni postala invalid II. kategorije. Zaradi tega je bila preazoprejena v obrat pohištvo, kjer je delala s skrajšanim delovnim časom vse do upokojitve, aprila 1982. leta.

Med nami je opravila 17 let vestnega dela. Bila je pridna in dobra sodelavka, zato smo se z njo dobro razumeli. Svoje delo je opravljala z željo, da ga čimbolje opravi v zadovoljstvo nje in vseh nas. Zato smo ji delavci TO TOMAŽ GODEC tudi hvaležni.

Bolj varna pot v šolo

Večletne prometne statistike kažejo, da je začetek šolskega leta za prometno varnost otrok najnevarnejši čas. Glede na to izkušnjo, se republiški in občinski sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu toliko bolj zavzemajo, da bi akcija »Varnost otrok in mladine v prometu« uspela.

Letošnja akcija je še toliko bolj pomembna, ker je z 52. členom Zakona o varnosti cestnega prometa določeno, da morajo vsi otroci ob pogojih zmanjšane vidljivosti nositi ustrezna svetlobna — odsevna telesa (kresničke), otroci, ki obiskujejo malo šolo ali prvi razred osnovne šole pa morajo na poti v vzgojno varstveno organizacijo oziroma šolo in iz nje, nositi poleg odsevnega telesa tudi rumeno rutico, namočeno okoli vratu. Isti člen zakona zavezuje tudi osnovne šole, da morajo ob pričetku šolskega leta nove učence seznaniti z varnimi potmi v šolo in iz nje po šolskem prometno varnostnem načrtu. Poleg tega predpisuje Zakon o temeljnih varnosti cestnega prometa v 32. čle-

nu, da morajo biti vozila za prevoz otrok opremljena s posebno oznako za prevoz šolskih otrok.

V okviru akcije bodo miličniki prvih deset dni pouka poostreno nadzorovali najbolj nevarna mesta in opozarjali voznike, da morajo mimo šol in VVO voziti tako kot predpisujejo omejitve. Miličniki prometniki bodo poostreli nadzor nad kolesarji in vozniki koles z motorji, še zlasti nad tistimi, ki se bodo vozili v šolo. Starši naj zato pregledajo kolesa svojih otrok, če so opremljena kot veleavajo zakonski predpisi.

Ne bo odveč, če bodo starši prve dni pouka otroke spremljali na poti v šolo in iz nje ter jih poučili o nevarnostih, ki prežijo nanje na cesti in ob njej. Verjetno ni nepomemben podatek, da je med letošnjimi počitnicami zaradi malomarnosti staršev umrlo na slovenskih cestah sedem otrok in mladoletnikov, torej štirje več kot v istem obdobju lani.

Šolniki so že zakorakali v novo šolsko leto, bi lahko rekli. Šole so v sodelovanju z

milico že določile najvarnejše poti v šolo in nazaj domov, in če so vsi storili to, kar bi morali, potem bo letošnja pot v šolo precej varnejša.

SVET ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU SO RADOVLJICA

Žalostnih ne poj

*Žalostnih pesmi ne poj!
Že tako je življenje pustó
in včasih ne znamo iskati
srečnih in lepih dni...*

Ne vémo, kam z mislimi bi.

Zapoj pesmi vesele. Takšne, ki bodo vsako srce ogrele. Zapoj o pomladi, o soncu in morju, da se še imajo ljudje rádi, da še so med seboj prijatelji. Pesmi zapoj za vse vesele in žalostne ljudi! Življenje kratko, vsem kakor utrinek v dalje beži...

Naše sonce

*Daleč sem... sama.
Le morski váli ob
skali šumé. Med bori
škržati neutrudno pesem
igrajo, kakor da nikoli
ne spe. Daleč od doma
sem sama ob morski obali.*

*Sonce, kako si zlato!
Vsem daješ luč, toplino
in čez nebesno modrino
hitiš in se vsak dan
vračaš! Siješ vsem:
dobrim in zlim ljudem!*

*Na skali sanjam in zdi
se mi, da prehitro zbeže
dnevi v daljo odhitijo.
Daleč od doma ob morski
obali sem, kjer božajo me
vali in škržati so zapeli...*

Jaz in galeb

*Ne vem zakaj, a zajokala
bi naglas, da bi galeb bel
me čul, da bi oba letela
daleč, nekam od tod...
Kamor obzorje bi kazalo pot.*

*Ne vem zakaj bi zajokala,
hudo mi je, a oči so
brez solzá. Ne morete
čuti krik srca, ki tako
z galebom belim si želi.
V bélo bi se odela in
z vetrom bi letela.
Kamor obzorje bi kazalo pot.
Le od tod, od tod...*

Jana Golja

Delavcu

*Največ zato, ker je umazan
in truden
naše roke pa srečne,
zato, ker skozi dve
zarji mora,
kjer mu kamenje drobi
zlate misli
in toliko sanj,
zato ga pogledjmo s srcem,
da ne bo sam.*

Jana Golja

Glavni in odgovorni urednik:
Peter Debelak, tehnični
urednik: Nada Frelj, člani:
Franc Mencinger, Janez Stare,
Andrej Trojar, Branko Urh,
Anton Noč, Franc Globočnik,
Miro Kelbl in Ciril Kraigher.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta

FERDINANDA TOLARJA

se iskreno zahvaljujem sodelavcem — prijateljem za podarjeno cvetje in sočustvovanje ter vsem, ki ste ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti.

sin Ferdo z družino

ZAHVALA

Ob smrti drage mame

MARIJE POKLUKAR

se iskreno zahvaljujem sodelavcem za darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala vsem, ki ste nam izrekli sožalje in sočustvujete z nami.

Bled, 10. 8. 1983

Sin Vinko z družino